

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 40943-11-11 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

מספר בקשה: 1

יקב יתיר בע"מ

מבקשת

נגד

1. אשר בנסולילה
2. יואב ישועה גז
3. יקב לביא בע"מ

משיבים

החלטה

1

1. המבקשת, חברת יקב יתיר בע"מ, הגישה תביעה לצו מניעה קבוע בו ייאסר על המשיבים לעשות כל שימוש בסימן מסחר המפר את סימן המסחר הרשום מס' 197786 (דמות ראש אריה) הרשום על שם המבקשת, וכן לחימנע ולהסיר כל פרסום הכולל סימונים מפריס כאמור. עוד התבקש, כי המשיבים יאספו את כל המוצרים הנושאים את הסימונים המפריס ששווקו או נמכרו על ידם. בנוסף עתרה המבקשת לסעד של מתן חשבונות ביתס לרווחים אותם הפיקו המשיבים ממכירת המוצרים הנושאים סימן מפר, וכן לחיובם בפיצוי בהתאם.

9

2. בד בבד עם הגשת התובענה הגישה המבקשת בקשה לצו מניעה זמני במעמד צד אחד, בו ייאסר על המשיבים להמשיך ולעשות שימוש בסימן המפר, בין באמצעות המוצרים שמיוצרים על ידה ובין באמצעות פרסומם. עוד התבקש לחייב את המשיבים באיסוף כל המוצרים הנושאים את הסימונים המפריס שנמכרו על ידם לכל משווק, סוחר או מפץ - שאינו צרכן קצה - ולחעבירם למשמורתה של המבקשת עד למתן פסק-דין בתובענה.

15

וזהו בקצרה הריקע העובדתי הנדרש לענייננו:

3. המבקשת חינה חברה העוסקת בייצור ושיווק יינות, הקיימת משנת 2001. במסגרת כן היא מפעילה את יקב יתיר בחבל יתיר. היא נמצאת בבעלותה המלאה של חברת יקבי כרמל בע"מ.

19

20

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 11-11-40943 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לבוא בע"מ ואח'

כפני כב' השופטת חנה בן עמי

- 1 בסוף שנת 2007 רשמה המבקשת כסימן מסחר את הלוגו המופיע על כל בקבוקי היין שהיא
2 מייצרת, בדמות ראש אריה מוקף מעיגול. בתעודת הרישום של הסימן מצוין כי הסימן נרשם
3 ביחס ל"יינות הנכללים בסוג 33". בנוסף היא עושה שימוש בסימן המסחר גם לגבי חומר
4 שיווקי נוסף הקשור ליין, כגון מארזים וכוסות יין.
5
- 6 4. משיבה 3 תנה חברה המפעילה יקב בשם "יקב לבוא", הממוקם באזור גוש עציון.
7 החברה חוקמה בשנת 2000. משיבים 1-2 הם מנהליה הרשומים ובעלי המניות בחלקים
8 שונים של משיבה 3 ולהלן: "החברה" /או "לביא" /או "המשיבה" ו"המנהלים",
9 בהתאמו.
10
- 11 5. על פי הנטען בבקשה, לאחרונה גילתה המבקשת כי המשיבה מפיצה בקבוקי ליקר
12 הנושאים לוגו ובו סימן של ראש אריה. סימן זה, כנטען, דומה מאוד לסימן המסחר של
13 המבקשת, יוצר רושם עיצובי זהה למעשה ומפר את זכויותיה של המבקשת בסימן המסחרי
14 חרוט. בכך, כנטען, נהנים המשיבים שלא כדין מהמוניטין הרב שנקשר בשמו של
15 המבקשת, מבצעים שוליה של נגיבת עין, מטעים את קהל הצרכנים ומפרים את איסור
16 ההטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.
17
- 18 עוד כנטען על ידי המבקשת, אף שיש יקבים נוספים העושים שימוש בדמות של אריה, לרוב
19 מדובר בדמות אריה הכוללת גם את גוף הארית ולא רק את פניו, וממילא אין מדובר בהפרת
20 סימן המסחר של המבקשת, מה גם שתלק מהיקבים האמורים אינם פועלים למטרות
21 מסחריות.
22
- 23 6. המשיבים, מנגד, מתנגדים מכל וכל לבקשה, הן מטעמים מקודמיים והן לגופו של
24 עניין. במישור המקדמי הם טוענים כי הבקשה הוגשה בשיהוי, שכן השימוש בסימן שכנטען
25 מפר את סימן המסחר של המבקשת החל בשנת 2010 ומכל מקום המבקשת ידעה אודות
26 ההפרה הנטענת מזה למעלה משלושה חודשים. עוד טענו, כי הבקשה אינה מגלה עילה
27 מספקת ככל הנוגע למשיבים 2-3 וכי נוכח סכום התובענה העיקרית היא מצויה בסמכותו של
28 בית משפט השלום ולא בסמכותו של בית משפט זה.
29

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 11-11-40943 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לביא בע"מ אה'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

- 1 לגופו של עניין טענו המשיבים, כי הסימן של לביא אינו דומה כלל לסימן המסחר של
 2 המבקשת ובוודאי שלא באופן היוצר הטעייה, כנטען על-ידי האחרונה. מה גם, שמדובר
 3 בסימן המופיע על מוצר שונה מעיקרו – ליקרים אל מול יינות, ופונה לקהלי יעד שונים
 4 לחלוטין. בנסיבות אלו, כך נטען, נעזרת הטענה לגניבת עין ולו בסיס מינימאלי, מה גם
 5 שהמראה הכללי של הדקבוקים, מעבר ללוגו המופיע עליהם, שונה לחלוטין בצבעם, צורתם
 6 והכיתוב עליהם, ומשכך הסיכוי לטעות מצדם של הצרכנים הינו קטן ביותר, אם בכלל.
 7
- 8 באשר למאזן הנוחות טענו המשיבים, כי המבקשת לא הוכיחה נזק בלתי הפיך או היעדר
 9 אפשרות תיקון נזק זה על ידי פיצוי כספי, בין בכתב הבקשה וכן בתצהיר שהוגש מטעמה.
 10 מאידך גיסא, מתן הצווים המבוקשים יביא הלכה למעשה לסגירת החברה שכן ייאסר עליה
 11 להמשיך ולייצר את המוצרים הנושאים את הלוגו המוכר שלה.
 12
- 13 **דין**
- 14 7. השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו ליתן סעד זמני בדרך של צו מניעה,
 15 מורכבים מזכותו לכאורה של התובע, קרי, סיכויי התובענה; מידת הכרחיותו של הצו בשלב
 16 מקדמי זה לשם שמירת המצב הקיים; שיקולי מאזן הנוחות והנזק שייגרם לתובע מזה
 17 ולנתבע מזה; האם נזקו של התובע ניתן להטבה על ידי פיצוי כספי, ככל שחצו המבוקש לא
 18 יינתן, וכן שיקולי יושר.
 19
- 20 8. לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה כפי שפורטו בבקשה, בגשובה, ובכלל התצהירים
 21 והנספחים, ובשים לב לשיקולים המנחים כדלעיל, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.
 22
- 23 9. השאלה הראשונה נוגעת, כאמור, לסיכוייה של התביעה העיקרית או בזכותה
 24 לכאורה של המבקשת.
 25
- 26 העולות העיקריות המיוחסות למשיבים בכתב התביעה הינן הפרת סימן מסחר, גניבת עין
 27 וגזל מוניטין. להלן אבחן האם המבקשת הצביעה על סיכויים לכאורה בעילות אלו:
 28

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 40943-11-11 יקב יתיך בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

כפני כבי' השופטת חנה בן עמי

הפרת סימן מסחר

10. סעיף 15 לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972, קובע כי הפרת סימן מסחר היא "שימוש... בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לעניין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טבין מאותו הגדר".

בענייננו אין מחלוקת כי הסימן בו עושה המשיבה שימוש אינו סימן המסחר הרשום של המבקשת.

על פי הפסיקה, כאשר מדובר בסימן הדומה לסימן הרשום על הטוען להפרה להוכיח כי הסימן הנחשד בהפרה, דומה לסימן הרשום עד כדי הטעיית הציבור. שאלת הדמיון בין הסימנים נבחנת באמצעות שלושה מבחנים עיקריים: מבחן המראה והצליל, מבחן סוג הסחורות וחוג הקוחות, ומעל כל אלה – מבחן השכל הישר או כלל נסיבות העניין (ראו: רע"א 715/68 פרו פרו בייסקויס (כפר סבא) בע"מ נ' לי פרומין ובניו בע"מ, פ"ד כג(2) 43, 48 (1969); רע"א 4196/93 שפע בר ניהול ושירותים (1991) בע"מ נ' שפע מסעדות ייצור ושיווק ארוחות מוכנות 1984 בע"מ, פ"ד מז(5) 165, 167 (1993)).

מבחנים אלו, בתמצית, וועדו לבחון האם "אנשים מן הציבור, בעלי תבונה רגילה, הפועלים בזהירות מקובלת, עלולים לטעות ולבלבל את התוצרת של הצדדים" (ראו: בג"צ 476/82 אורלוג בע"מ נ' רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר, פ"ד לט(2) 148, 158 (1985)).

בענייננו, לטעמי, אף שקיים דמיון ויזואלי כלשהו בין הסימנים של המבקשת והמשיבה, שעיקרו בכך ששני הסימנים מראים ראש אריה במבט חזיתי, במכלול נסיבות העניין אין מדובר בדמיון המצדיק, בשלב זה, את מתן הסעדים המבוקשים. להלן יפורטו הטעמים לכך:

11. מבחינת המראה – מעבר לכך ששני הסימנים מראים, כאמור, סימן של ראש אריה, העיצוב של הסימנים שונה במידה משמעותית זה מזה: בעוד שסימן המסחר של המבקשת מראה ראש אריה בצבע שחור, מוקף בעיגול, בגודל קטן ובצמוד לשם המבקשת, וכן במעין תבליט – אף הוא ענול – על הבקבוק, הסימן המתנוסס על הבקבוקים המיוצרים על-ידי המשיבים הינו ראש אריה בצבע לבן על רקע שחור, בצורת ריבוע, ובגודל גדול מאוד, התופס את מרבית שטח התווית הקדמית על בקבוק הליקר. בנסיבות אלו ואף כאשר בפני הצרכן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 11-11-40943 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

1 הפוטנציאלי לא עומדים שני הבקבוקים זה לצד זה, קשה לקבל את טענת המבקשת, כי
2 האפשרות לטעות הינה כה סבירה. ודוק: הרושם הויזואלי המתקבל מבחינת התוויות של
3 הבקבוקים מתוצרתה של המבקשת ושל אלה מתוצרת המשיבים הינו כה שונה, וניתן בקלות
4 ועל אתר לדאות כי מדובר במוצרים תמיוצרים על ידי יצרנים שונים.
5

6 12. לא נעלמה מעיני ההלכה שנקבעה ברע"א 5454/02 טעם טבע (1988) טיבולי בע"מ נ'
7 אמברוזיה סופהרב, פ"ד נו(2) 438, 454 (2003), לפיה "במקרים שבהם המסר הרעיוני
8 העומד בבסיס סימנו של הנתבע זהה או דומה מהותית לזה העולה מסימנו של התובע,
9 עשוי בית המשפט לראות בכך הפרה אף אם הסימנים שונים זה מזה בחזות ובצליל". אולם
10 לטעמי, בכלל נסיבות המקרה דנן, ובשים לב לכך שמדובר בראש של אריה, וכאשר הארית
11 (אף כי לא בהכרח רק ראשו) מופיע לעתים קרובות על בקבוקי יין (ראו, לדוגמה, נספח 8
12 לתגובת המשיבים, בו פורטו עשרות חברות, בארץ ובחו"ל, העושות שימוש בסמל האריה על
13 בקבוקי היין מתוצרתן), איני סבורה כי מדובר במסר רעיוני חמוותד רק למבקשת, ואשר
14 מצדיק חסימת דרכם של המשיבים, בשלב מקדמי זה, להמשיך ולשווק את תוצרתם.
15

16 13. לא למותר לציין, כי קודם לסימו הנוכחי בו עושים המשיבים שימוש, בעבר ועד
17 לשנת 2010, נעשה על ידם שימוש בסימן נוסף של ראש אריה, אשר הדמיון בינו לבין הסימן
18 של המבקשת הינו גדול עוד יותר. למרות האמור, ואף שסימן זה היה בשימוש המשיבים
19 כתשע שנים, לא העלתה המבקשת כל טענה בנדון.
20

21 14. מעבר לשוני במראה בין הסימנים, המדובר בשני סוגי מוצר שונים – יין וליקר, אשר
22 הסיכוי לבלבול ביניהם אינו גדול, מה גם שעל פניו קהלי חלקות הצרכים אותם אינם
23 בהכרח זהים זה לזה.
24

גניבת עין וגזל מוניטין

25
26 15. סעיף 1(א) לחוק העוולות המסחריות, התשנ"ט-1999, קובע לגבי גניבת עין כלחלף:

27
28 "לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן,
29 יחשב בטעות כנכס או כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות
30 שיש להם קשר לעוסק אחר".

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 11-11-40943 יקב יתיך בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

1
 2 בעניינינו, וגם בהנזחו שנכח היקף הייצור והשיווק של המבקשת, יימצא כי היא רכשה
 3 מוניתין לייך בקהל היעד שלה, על בסיס תמבחינים שמרטו לעיל, ואשר רלוונטיים גם במישור
 4 גזל מוניתין וגניבת עין, המבקשת לא השכילה להראות לכאורה כי קייט חשש סביר
 5 לחטעיית תציבור.

7 לעניין זה יפים הדברים שכתב כבי השופט מי חשין בלשונו הציורית:

8
 9 "הציבור אינו עולם-גולם, והקוראים עיתונות יודעים כי אותה מילה
 10 עצמה יכולה שתתאר מוצרים שונים באותו ענף. וגם אם אמרנו שיש
 11 חשש-מה לסעות, נטילת סיכון זה ראויה ולו למען התחרות החופשית
 12 וחופש העיסוק של הכלל; שהיחיד לא יפקיע לעצמו מן הציבור ומן
 13 המתחרים מילה או שם אך בשם אותו חשש מסיים להטעיית" (ע"א
 14 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) בע"מ - עיתון
 15 "משפחה" נ' אס.בי.סי פרסום שיווק וקידום מכירות בע"מ - עיתון
 16 "משפחה טובה", מ"ד נה(3) 933, 950 (2001)).

17
 18
 19 דברים אלה יפים, בשינויים המחוייבים כמובן, אף לעניינינו, והמבקשת לא הצליחה להראות
 20 לכאורה, כי היסוד השני של העוולה בדבר הטעיית הציבור התקיים, טבח השוני הויוואלי
 21 הממשי בין התוויות השונות.

22
 23 16. מעבר לכך שעל פניו סיכויי תביעה אינם גבוהים, לטעמי אף במאזן הנוחות ידם של
 24 המשיבים על העליונה:

25
 26 גם בתנחה שכלל טענותיה של המבקשת יתקבלו במסגרת הוונביעה העיקרית, ניתן יהיה
 27 לחיטיב את נוקית באמצעונו פיצוי כספי שיבטא את הפגיעת בסימן המסחר שלה, ואת
 28 הרווח שמפיקים המשיבים - נכל שייקבע כי אמנם הם מפיקים - מהשימוש בסימן מסחר
 29 דומה, באופן היוצר זיקה למוניתין שרכשה המבקשת. בנסיבות אלו, אין מדובר בניק שאינו
 30 הפיך או לא-בר-תיקון. מאידך ניסא, ויובם של המשיבים בשלב מקדמי זה לשנות את הלוגו
 31 שנמצא בשימושם מזה כשנתיים, תוך איסוף כל התוצרת עליה מופיע הלוגו, הפסקו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 40943-11-11 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

- 1 הפרסומים הנחשדים כמפרים וכיוצא באלה, מהווה פגיעה קשה מאוד שאינה מוצדקת
2 בנסיבות המקרה דנן.
3
4 לכך יוסף, כי המשיבים עושים שימוש של כשנתיים בסימן הנטען להיותו מפר, ולא שוכנעתי
5 כי פרק הזמן הנוסף עד לבירורו של התביעה ייצור מצב בלתי הפיך מבחינתה של המבקשת,
6 אם אמנם תזכה בהליך העיקרי.
7
8 לא למותר לציין, כי עצם השתחותה של המבקשת, בין המועד בו לשיטתה ידעה על התפרה,
9 קרי בסוף חודש אגוסט ש"ז, ובין המועד בו הוגשה התביעה – כשלושה חודשים לאחר מכן -
10 מעידת על העדר תדחיפות מבחינתה במתן הסעד, וגם בכך יש כדי להעיד על העדר צורך
11 במתן סעד זמני דחוף, קודם לבירור התובענה העיקרית.
12
13 17. היקף ההגנה על הזכות לסימן מסחר ומוניטין שרכש אדם בעיסוקו, ייבחן בשים לב
14 לערכים ולאינטרסים המערבים: מצד גיסא, חשמירה על הקנין בכלל והקנין לסימן
15 המסחרי והמוניטין בפרט, הכולל את זכותו של אדם לשיוך המוצר או השירות שהוא נותן.
16 מאידך גיסא, האינטרס הציבורי לשמירה על עקרון חופש הביטוי, חופש העיסוק וחופש
17 התחרות.
18
19 הבטיסם של דיני סימני מסחר וזכויות יוצרים, נוצרת אפוא, לעתים קרובות, התנגשות בין
20 הערכים והאינטרסים המוננים, ועל בית המשפט להביא בחשבון את המתח הקיים בין
21 מכלול האינטרסים ולאחר את נקודת האיזון הראויה, בדרך שתגן על האווד מבלי לפגוע
22 בפגיעה בלתי מידתית באחרים.
23
24 ברוח זו ועל בסיס אמות מידת אלו, נראה לי כי בשלב זה אין הצדקה ליתן צו מגיעה נגד
25 המשיבים. ככל שבסופו של יום יתקבלו טענותיה של המבקשת, במסגרת התביעה והעיקרית,
26 התרופה לכך תהיה במישור פסיקת פיצוי כספי לטובתה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 40943-11-11 יקב יתיר בע"מ נ' יקב לביא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה בן עמי

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

18. אשר על כן וכאמור נדחית הבקשה.

19. חמבקשת תשא בהוצאות המשיכים בסך 10,000 ₪.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ב, 14 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

חנה בן עמי, שופטת

- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13